

Lente

Palmpasen voor Joezoef

Thera Coppens

Op het winkelraam staat 'Warme bakker'. Joezoef is een Turkse jongen. Hij begrijpt het niet zo goed. 'Waarom staat er warme bakker?'

'Omdat mijn vader het brood zelf bakt. Hier achter in de bakkerij. Wil je het zien?'

Daan doet de winkeldeur open. Ze lopen achter de toonbank naar een deur. Daardoor kom je in de bakkerij. Het is er altijd warm, in de zomer en in de winter. Het ruikt er altijd zoet en bijna alles is er wit. Het meel, het deeg, de muren, het jasje en de muts van de bakker. Maar zijn broek is blauwwit geblokt. 'Hallo, Joezoef!' zegt de bakker.

'Dag!' zegt Joezoef. 'Wat is dat? Wat een raar brood...'

De vader van Daan is net met het deeg bezig. Van dat deeg vormt hij allemaal haantjes. De kleuterscholen en de basisscholen in het dorp hebben wel zestig broodhaantjes bij hem besteld. Die moeten morgen bezorgd worden, voor de grote palmpaasoptocht.

'Het worden broodhaantjes,' legt Daan uit. 'Die broodhaantjes steken de kinderen morgen op hun palmpaasstok. Op school hebben ze die stok versierd met allemaal gekleurde linten en vruchten en zo...'

Even is Joezoef stil. Dan zegt hij: 'Dat doen ze niet bij ons in Ankara. En waarom is dat trouwens een haantje op de stok! Waarom niet iets anders?'

Daar weet Daan geen antwoord op. En zelfs de bakker weet het niet. Hij stelt Joezoef een vraag: 'Wat zou jij dan willen zien in plaats van een broodhaantje?'

'Een brommer van brood!' zegt Joezoef lachend.

'Een brommer. Je begrijpt er niks van, jongen,' bromt de bakker. Hij neemt wat deeg en begint het te kneden: fletsj! gaat het op de plank, bom klats!

'Palmpasen heeft iets te maken met Jezus,' legt hij uit. 'Het gebeurde heel lang geleden.' Dat snapt Joezoef. ~~Net zo iets als Mohammed bij ons.~~ *By om heet hy Isa.*

'Ja.'

De bakker knikt. 'En Jezus ging naar de stad. Hij zat op een ezel. En de mensen waren zo blij dat ze hem zagen. Ze stonden langs de weg te juichen. En ze trokken takken van de bomen om mee te zwaaien. Dat waren palmbomen met palmtakken.'

'Die hebben we ook in Turkije!'

'Nou en of. En omdat ze met palmtakken zwaaiden, noemen we de dag waarop we daaraan terugdenken, Palmpasen. Het is ook nog de zondag vóór Pasen. Snap je? Daan, doe jij de krenten in de ogen? Ik moet nog zeker dertig haantjes maken.'

Daan pakt de zak met krenten. Hij gaat eerst zijn handen wassen. Dan begint hij met de ogen: in elke hanenkop één.

Hij zingt er een liedje bij:

*Palm, palm, pasen
eikoerei
over enen zondag
dan hebben wij een ei
één ei is geen ei
twee ei is een half ei
drie ei is een paasei!*

Joezoef probeert het mee te zingen, maar dat gaat niet zo goed. Hij krijgt een handvol krenten en dan moet hij naar huis.

'Kom morgenochtend vroeg maar even langs,' zegt de bakker. 'Dan kun je de versierde palmpaasstok zien van Daan. En, misschien heb ik dan ook wat voor jou...'

Linten van crêpepapier hangen aan de stok. En een ketting van gedroogde pruimen, abrikozen en rozijnen. En op elke punt een sinaasappel. Joezoef vindt het mooi, zo'n palmpaasstok. Kon hij ook maar meelopen in de optocht en dat gekke liedje zingen. Had hij ook maar zo'n lekker vers broodhaantje met een krentenoog.

'Hoe vind je hem?' vraagt Daan met zijn palmpaasstok.

'Best,' zegt Joezoef met zijn handen in zijn broekzak. 'Mijn vader heeft wat voor je... we hadden nog wat deeg over. Kom eens mee...'

Ze gaan naar de bakkerij. Er liggen nu weer gewone broden. De broodhaantjes zijn bijna allemaal verkocht. Een paar liggen er nog in de winkel.

'Hallo, Joezoef,' zegt de bakker. 'Kijk, dat is voor jou.'

Op de plank ligt een broodje. Het is een broodje in de vorm van een brommer. Net zo groot als de broodhaantjes. En de bel van de brommer is een krent.

Joezoef en Daan moeten alletwee lachen. 'Een broodbrommer. Een palmpaasbrommer!' Nu heeft Joezoef ook een beetje feest. Hij racet de winkel uit om zijn broodje thuis te laten zien: BBBBBRWOEM!